

Kwetsbare kinderen zijn geen postpakket

KARIN KLOOSTERBOER, VOORZITTER WERKGROEP KIND IN AZC – 15/07/15,
01:33

Uitgeprocedeerde vluchtelingen en hun kinderen worden van hot naar her gestuurd. Maar juist deze kinderen hebben een stabiele omgeving nodig, betoogt Karin Kloosterboer.

Verhuizen naar een andere stad is spannend voor kinderen. Een andere school, nieuwe vriendjes en een andere sportclub. Vaak hebben ouders een goede reden om te verkassen, zoals een nieuwe baan of de wens om landelijk te wonen. Dat geldt niet voor tientallen gezinnen uit Almelo. Zij moeten tegen heug en meug verhuizen. De Werkgroep Kind in azc (bestaande uit Unicef, VluchtelingenWerk, Defence for Children, Kerk in Actie en Stichting Kinderpostzegels) vindt dat je kinderen niet nodeloos als postpakketjes door het hele land mag versturen. Dat is niet in het belang van de kinderen.

Traumatische ervaringen

In Almelo staat een gezinslocatie voor vluchtelingengezinnen die zijn uitgeprocedeed en binnenkort het land moeten verlaten. Veel kinderen die hier wonen, zijn kwetsbaar door de traumatische ervaringen die zij meedragen. Juist deze kinderen moeten krachtiger worden gemaakt om de moeilijke stap van terugkeer te kunnen maken. Het tegenovergestelde gebeurt; kinderen worden van hot naar her gestuurd.

Met de uitzetting in het vooruitzicht moeten de uitgeprocedeerde vluchtelingengezinnen ineens plaatsmaken voor nieuwe vluchtelingen. Het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (Coa) wil de gezinnen binnen enkele weken overplaatsen naar andere delen van het land. Waarheen precies is nog onduidelijk. Onzekerheid alom.

Een gedwongen verhuizing kan grote gevolgen hebben voor kinderen. Sommige van

hen wonen al jaren in de opvang in Almelo, anderen zijn al zo vaak verhuisd dat ze de tel kwijt zijn.

Zij krijgen nu geen kans om afscheid te nemen van hun klasgenoten, want de schoolvakanties zijn net begonnen. Er zullen kinderen zijn die hun vaste hulpverlener verliezen met wie zij lief en leed delen en die ze vertrouwen.

Dat alles is nog te verdedigen als het écht niet anders kan. Maar dat laatste is totaal niet het geval. De gedwongen verhuizing is zinloos en nutteloos. De nieuwkomers kunnen net zo goed direct op een plek elders in Nederland worden opgevangen, zodat de gezinnen in Almelo tot het moment van terugkeer kunnen blijven waar zij nu zijn. Of ze kunnen bij elkaar worden geplaatst.

Continuïteit

Uit een groot onderzoek in 2009 blijkt dat er nogal wat schort aan de opvang van kwetsbare kinderen. Eén van de structurele problemen die daarin naar voren komen, is het gebrek aan continuïteit als gevolg van de vele verhuizingen van gezinnen. Sindsdien heeft de Werkgroep Kind in azc op alle mogelijke manieren aandacht gevraagd voor dit systeem-probleem.

Steeds noemt het Coa 'goede redenen' waarom het bij herhaling verplaatsen van mensen echt niet anders kan. Ook nu weer klinken de argumenten bekend: de instroom van asielzoekers is ongekend hoog, dus alle mogelijkheden moeten worden benut; er zijn geen goede alternatieven; de structurele onderbezetting van de gezinslocaties moet worden opgelost; ze willen voor nieuwe gezinnen aan de voorkant een schoongeveegd centrum.

En zo zal het gebeuren dat kwetsbare kinderen na de zomervakantie weer op een nieuwe school beginnen en moeten wennen aan een nieuwe hulpverlener of arts. Alles van voren af aan. Een meisje van 16 op azc Almelo omschrijft haar gevoel als volgt: "Weet u waar het op lijkt, het lijkt alsof wij een boom zijn die steeds niet verder

groeit".

Het is droevig dat het welzijn van mensen - die bescherming zoeken in ons land - zo op de achtergrond is geraakt. En dat alles voor de logistieke logica van het Coa.

- [Volg Trouw op Facebook](#)
- [Volg Trouw op Twitter](#)